

Mindreværd eller storhedsvanvid?

Vi kan hurtigt blive enige om, hvor galt det står til. Vi er et lille land med knappe ressourcer. Vores sundhedssystem er langt fra verdens bedste. Vores uddannelses-system er ikke for klogt. Og vores politikere er komplet uduelige. Når vi selv skal sige det. Og det gør vi mere og mere.

Men hvis vi ser lidt objektivt på det, behøver vi ikke sammenligne os med de mest forarmede ulande for at konkludere, at vi er et ganske rigt land på mange dimensioner.

Vores social- og sundhedssystem er måske ikke verdens bedste, men i globalt perspektiv væsentligt bedre end mange af de gode.

Når København udnævnes til verdens mest cool storby, er det måske ikke blot, fordi her er koldt om vinteren.

Når en delegation fra Japan vil studere vores ældrepleje, er det fordi vi har en værdifuld viden om det hurtigst voksende problem i den industrialiserede verden.

Vi kunne fortsætte med eksempler på, hvor gode vi egentlig er. Andre kunne give mange flere eksempler på

**Med den værdi
og en smule
storhedsvanvid
i bagagen, kunne
vi måske ligefrem
erobre verden.**

det modsatte. Hvad der lige præcis er pointen. Når vi nedgør os selv, nærer vi et nationalt mindreværd.

Det gælder måske ikke vores største og dygtigste virksomheder. Men alle vi små og mellemstore virksomheder trænger gevaldigt til at komme i tanke om, hvad vi egentlig kan. Hvad vi kan tilbyde resten af verden.

Det er for eksempel grundlæggende for danske virksomheder, at vi opfører os ansvarligt. Over for vores kunder, vores medarbejdere, samfundet og miljøet. Det er så meget en selvfølge, at vi glemmer, hvad det er værd.

Ansvarlighed er en global mangelvare – socialt, økonomisk og politisk. En nation, hvis forretningsliv er

grundlæggende ansvarligt, skiller sig markant ud på den internationale markedsplads.

Ikke mindst fordi ansvarlighed hverken kan postuleres eller kopieres. Ansvarlighed bunder i et særligt menneskesyn, som opbygges igennem århundreder.

Med den værdi og en smule storhedsvanvid i bagagen, kunne vi måske ligefrem erobre verden. Når vi eksporterer mere til Norge end til Sydamerika, Afrika og Mellemøsten tilsammen, kan man jo godt få en mistanke om, at der er et potentiale.

Man kunne drømme om, at vi rettede ryggen i stedet for at bøje nakken.

At vi så os selv som et land med nogle grundlæggende værdier, som resten af verden efterspørger.

Og står valget imellem voksende mindreværd eller en lille smule storhedsvanvid, vil vi altså anbefale det sidste.

Alt andet ville nærmest være uansvarligt.